

ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ

τέρμα στη μυστική
διπλωματία

Στην προηγούμενη έκδοση της Σ.Ε. γράψαμε πως οι Αμερικανοί περιμένουν την αποτυχία των μεσολαβήσεων του ΟΗΕ για να κλιμακώσουν μια νέα επέμβαση και να παρουσιαστούν για μια ακόμη φορά οι «Ειρηνοποιοί, ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους και τους Ελληνοκύπριους»

Δεν πέρασε μια βδομάδα από τότε που γράφτηκε το άρθρο και οι κυπριακές εφημερίδες αποκάλυψαν ότι η Αμερικανίδα αναπληρωτής υφυπουργός εξωτερικών κ. Σιάρον Αχμαντς και ο αντίστοιχος υφυπουργός της Βρετανίας κ. Ίαν Φεργκιουσόν επισκέφθηκαν την Κύπρο και είχαν μυστικές επαφές με παράγοντες της «Ελληνοκυπριακής» και της «Τουρκοκυπριακής» πλευράς. Η κυβέρνηση ούτε επιβεβαίωσε ούτε διέψευσε τις πιο πάνω πληροφορίες.

Εν τω μεταξύ οι εφημερί-

δες συνεχίζουν να μιλούν για «όργιο διπλωματικών παρασκηνίων» και για επικείμενη συνάντηση του υπουργού εξωτερικών και του Ντενκτας στις Βρυξέλλες.

Είναι φάνερο ότι η δυτική «μεσολάβηση» είναι πια γεγονός. Κανένας δεν γνωρίζει με βάση ποιες προϋποθέσεις πραγματοποιούνται αυτές οι πρωτοβουλίες και βέβαια η κυβέρνηση δεν αισθάνεται καμμία ανάγκη να πληροφορήσει το λαό για το τί συμβαίνει στα παρασκήνια.

Αντι τούτου οι διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες και υπουργοί στις εξορμήσεις τους και στα μνημόσυνα διαβεβαιώνουν ότι η κυβέρνηση

και ο Πρόεδρος χειρίζονται υπεύθυνα το κυπριακό και καλούν τον λαό να την εμπιστευτείται. Πέρα από αυτό συνεχίζουν τις αοριστολογίες για αγώνα για την απελευθέρωση των κατεχομένων και για επιστροφή των προσφύγων. Τίποτα όμως το συγκεκριμένο.

Η κυβέρνηση έχει άμεσο καθήκον να ενημερώσει χωρίς καθυστέρηση τον λαό πάνω σε όλα τα προβλήματα που τον αφορούν.

Μια κυβέρνηση που πιστεύει ότι χειρίζεται υπεύθυνα τα ζητήματα και που θέλει να την εμπιστευτεί ο λαός εμπιστεύεται και η ίδια τον λαό, λέει όλη την αλήθεια και δεν προσπαθεί να κρύψει τίποτα.

— Να σταματήσει άμεσα η μυστική διπλωματία.

— Όλη η αλήθεια στον λαό.

— Όχι στην ιμπεριαλιστική μεσολάβηση.

Ρεπορταζ στις σελίδες 4-5

Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ

10 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

... αν θα υπάρξει διέξοδος από το σημερινό αδιέξοδο, αυτό το διέξοδο βρίσκεται στα δικά μας χέρια. Και είμαστε αποφασισμένοι να πάρουμε τη τύχη του λαού στα χέρια μας, είμαστε αποφασισμένοι να διεκδικήσουμε και να νικήσουμε.

ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ

... τούτη είναι η ιστορική ώρα της ΕΔΕΚ η μόνη ελπίδα σωτηρίας της Κύπρου βρίσκεται στην ανάληψη της πρωτοβουλίας από τις προοδευτικές δυνάμεις για χάραξη και προώθηση επαναστατικής γραμμής αγώνα, που φέρνει στο ίδιο χαράκωμα την εργατική τάξη που βρίσκεται και στις δύο πλευρές της γραμμής του Αττίλα.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

Η δύναμη θέλει δύναμη, και μεις στηρίζομαστε στην ακατάλυτη δύναμη των εργατών και καταπιεσμένων.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ

Ρεπορταζ
στις σελίδες 6 - 7

Ανακοίνωση της Σ.Ν. ΕΔΕΝ

ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

για να λυθούν τα προβλήματα του Α.Τ.Ι.

1. Η Εκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν.ΕΔΕΝ εκφράζει ολόπλευρη υποστήριξη στον αγώνα των σπουδαστών του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, που ζητούν κατοχύρωση του διπλώματος του Α.Τ.Ι. σαν ισοδύναμου του διπλώματος Η.Ν.Σ. και Η.Ν.Δ. των Βρετανικών Κολλεγίων, Δημιουργία καταλλήλων θέσεων στη Δημόσια Υπηρεσία και τους Ημικρατικούς οργανισμούς και κατοχύρωση των αποφοίτων του κλάδου Πολιτικής Μηχανικής.

2. Το θέμα εκκρεμεί από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας της σχολής το 1968

και παρα τα συνεχή διαβήματα των σπουδαστών η κυβέρνηση περιορίζεται σε αόριστες υποσχέσεις και επικαλείται τεχνικά προβλήματα, επιδεικνύοντας απαράδεκτη κωλυσιεργία στην επίλυση των στοιχειωδών αυτών αιτημάτων.

3. Η διατήρηση της εκκρεμότητας δεν είναι τυχαία. Το ΑΤΙ δημιουργήθηκε για να προσφέρει περιορισμένη μόρφωση σε ικανά παιδιά που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού για να προσφέρουν φτηνή δουλειά στη βιομηχανία.

Έτσι οι απόφοιτοι του

Ινστιτούτου μετατρέπονται σε φτηνό εργατικό και τεχνικό δυναμικό στα χέρια των επιχειρηματιών και της κυβέρνησης και προσφέρουν δουλειά στους διάφορους κλάδους που δεν αμοιβεται ανάλογα με το πραγματικό επίπεδο που προσφέρει η σχολή.

4. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές και συνεπώς και ο αγώνας τους δεν περιορίζονται μέσα στα αυστηρά φοιτητικά πλαίσια. Στη ρίζα της βρίσκεται η αδυναμία του συστήματος να δώσει ικανοποιητική λύση στις αντιφάσεις του. Ένα

συνέχεια στην 8η

Η Φ.Ε.Α.Τ.Ι. ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Στο Α.Τ.Ι. (Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο) φοιτά ο μεγαλύτερος αριθμός σπουδαστών σε σύγκριση με τα υπόλοιπα ανώτερα ιδρύματα που υπάρχουν στην Κύπρο. Αυτή η αριθμητική ανωτερότητα του ινστιτούτου επιφορτίζει τους φοιτητές - του με την υποχρέωση για ενεργητική και δυναμική παρουσία μέσα στο ευρύτερο Κυπριακό φοιτητικό κίνημα.

Ωστόσο η φοιτητική παρουσία μέσα στην Κύπρο είναι φτωχότερη σε σύγκριση με την αριθμητική της δύναμη. Οι Κύπριοι φοιτητές απομονωμένοι στο κλειστό τους κύκλωμα έχουν γίνει στην ουσία απλοί θεατές των εξελίξεων που πραγματοποιούνται στην χώρα-μας.

Η απλή επισήμανση της σημερινής παθητικής στάσης θα ήταν άχρηστη χωρίς μια τεκμηριωμένη ανάλυση του φαινομένου. Και πρώτα - πρώτα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πως οι δυνατάτες επιτυχίας ενός σπουδαστικού κινήματος εξαρτώνται άμεσα από την δυναμική του, το επίπεδο της πολιτικοποίησής του, την συνειδητοποίησή του και την ευαισθησία- του απέναντι στα γενικά και ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζει τόσο ο κλάδος όσο και ο τόπος γενικότερα. Από την άλλη πλευρά πρέπει να γίνει επίσης απόλυτα ξεκάθαρο ότι η κυπριακή κυβέρνηση, σαν εκπρόσωπος της άρχουσας τάξης, δεν ευνοεί αλλά παρεμβάλλει εμπόδια σε μια τέτοια προοπτική.

Στο βαθμό λοιπόν που το σπουδαστικό κίνημα της Κύπρου μένει προσκολλημένο στις υποτιθέμενες ειδικές συνθήκες του τόπου (εθνική πρόβλημα, εθνική ενότητα, υποστήριξη στην κυβέρνηση για να μην χαρακτηριστεί αντιδραστικοί κ.λ.π.) και δεν αποκτά μια σχετική αυτονομία και ανεξαρτησία, τουλάχιστον σε θέματα που αφορούν τα ειδικά συνδικαλιστικά προβλήματα του κλάδου είναι σχεδόν αδύνατο να προχωρήσει στη λύση των πιο βασικών προβλημάτων από αυτά. Έτσι ένας από τους πρωταρχικούς στόχους του κινήματος παραμένει η πολιτικοποίησή του και η διάνοιξη ευρύτερων πλαισίων δράσης τόσο μέσα στον φοιτητικό όσο και στον πλατύτερο κοινωνικό χώρο. Επιβάλλεται λοιπόν άμεσα, από μέρους των φοιτητών του Α.Τ.Ι., να διασαφηνιστεί και να οριστεί μια συγκεκριμένη πορεία πολιτικοποίησης του κινήματος, ιεράρχησης των συνδικαλιστικών στόχων και τέλος συγκεκριμένων προγραμματισμών της δράσης που πρέπει ν' ακολουθηθεί για την επίτευξη όλων των στόχων που μπαίνουν μπροστά στο κίνημα.

Δυστυχώς ανάμεσα στους σπουδαστικούς κύκλους που βρίσκονται στην ηγεσία των φοιτητών του Α.Τ.Ι. (αλλά και άλλων ανώτερων σχολών) επικρατεί μια απαράδεκτη σύγκριση, προκατά-

ληψη και δισταχτικότητα στη άμεση σχέση που υπάρχει ανάμεσα στους διεκδικητικούς αγώνες των σπουδαστών και τους αγώνες του εργατικού κινήματος, στη σχέση ανάμεσα στους συνδικαλιστικούς στόχους του κινήματος και της γενικότερης πολιτικής κατάστασης, ή ακόμα στο τί σημαίνει πολιτικοποίηση και κομματισμός.

Γιατί ασφαλώς όταν μιλούμε για πολιτικοποίηση του σπουδαστικού κινήματος δεν εννοούμε κατ' ανάγκη τον κομματισμό-του και όταν συζητούμε την σχέση ανάμεσα στους συνδικαλιστικούς στόχους και την γενικότερη πολιτική κατάσταση εννοούμε ακριβώς πως η ανάλυση και μελέτη της πολιτικής και κοινωνικο-οικονομικής κατάστασης θα μας οδηγήσει στην σωστή ιεράρχηση των προβλημάτων και στην επιλογή των ανάλογων διαδικασιών για την κλιμάκωση των διεκδικητικών αγώνων. Το επίπεδο λοιπόν του συνδικαλιστικού αγώνα εξαρτάται άμεσα από το συλλογικό επίπεδο της πολιτικοποίησης των σπουδαστών, όσο εξαρτάται άμεσα και από το επίπεδο των αγώνων του εργατικού κινήματος γενικότερα. Είναι γνωστό ότι η ηγεσία της ΦΕΑΤΙ προσφέρει πλήρη πολιτική υποστήριξη στην κυβέρνηση Κυπριανού μέσα στα πλαίσια της θεωρίας της εθνικής ενότητας για την επίτευξη μίνιμουμ στόχων στον απελευθερωτικό αγώνα. Δεν εξετάζουμε εδώ κατά πόσο είναι σωστή ή λαθεμένη η πιο πάνω θεωρία ή αν σωστά η ΦΕΑΤΙ δίνει πολιτική υποστήριξη στην κυβέρνηση.

Στην πράξη όμως η τακτική της ΦΕΑΤΙ δημιουργεί μια τεράστια σύγκριση ανάμεσα στην πολιτική της τοποθέτηση και στους συνδικαλιστικούς στόχους. Γιατί στην ουσία η ηγεσία της ΦΕΑΤΙ καθορίζει το πρόγραμμα και την τακτική του αγώνα για την επίλυση των καυτών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι απόφοιτοι και οι σπουδαστές στη βάση της πολιτικής υποστήριξης που δίνει στην κυβέρνηση.

Έτσι αποφεύγει όσο της είναι δυνατό ν' ακολουθήσει

μια δυναμική διαδικασία και περιορίζεται σε μακρόχρονες διαπραγματεύσεις, πέφτει στην παγίδα των αορίστων υποσχέσεων διάφορων κυβερνητικών παραγόντων και αποφεύγει ενέργειες που κατά την αντίληψή της θα δημιουργήσουν υπόνοιες ότι αντιπολιτεύεται την κυβέρνηση, ή ότι θίγουν την πολιτική υποστήριξη που της προσφέρει. Μόνο όταν καμμία φορά κάτω από το βάρος των προβλημάτων οι σπουδαστές απαιτήσουν μια πιο δυναμική διαδικασία η ΦΕΑΤΙ αναγκάζεται να προγραμματίσει κάποιες ασθενικές ενέργειες, που πάλι καταλήγουν σε αποτυχία γιατί σκοντάφτουν μπροστά στον σπασμωδικό-τους χαρακτήρα και αναστέλλονται για χάρη μιας νέας υπόσχεσης. Και το θέμα επανέρχεται πιο καιρο όταν και η νέα υπόσχεση αποδεικνύεται απάτη.

Με αφο τον τρόπο όμως οι φοιτητές απογοητεύονται ολοένα και περισσότερο με αποτέλεσμα να πέφτει κάθε φορά ο ενθουσιασμός και η αγωνιστικότητα-τους ενώ οι ηγέτες της ΦΕΑΤΙ αδυνατούν ν' αντιληφθούν γιατί μια φιλική κατά την άποψή τους κυβέρνηση δεν δίνει λύσεις στα στοιχειώδη αιτήματα που προβάλλουν.

Έτσι εδώ και 10 χρόνια όλα τα βασικά προβλήματα παραμένουν αλυτα.

Μια άλλη βασική παρεξήγηση που κυριαρχεί στα μυαλά των ηγετών της Ενωσης είναι στο θέμα της παραταξιοποίησης της ΦΕΑΤΙ.

Όπως σε κάθε συνδικαλιστικό κίνημα έτσι και στο φοιτητικό, είναι απόλυτα φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις στα διάφορα προβλήματα, αλλά και διαφορετικά πολιτικά και ιδεολογικά ρεύματα. Όλ' αυτά εκφράζονται μέσα από διάφορες παρατάξεις που λειτουργούν μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Όμως οι ηγετικοί κύκλοι της ΦΕΑΤΙ αντιδρούν άμεσα σε μια τέτοια προοπτική με πολύ φτωχή επιχειρήματα. Λένε π.χ. ότι η

παραταξιοποίηση της ένωσης θα προωθήσει την κομματικοποίηση-της ή ότι ακόμα θα μειώσει την αποτελεσματικότητα της Φ.Ε. στην θεωρηση των προβλημάτων που παρουσιάζονται.

Αυτά και μόνο τα επιχειρήματα δείχνουν ξεκάθαρα με πόση αφέλεια προσπαθούν να υπερφαλαγγίσουν και να παρακάμψουν ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα αλλά προβάλλουν και μια τεράστια αντίφαση γιατί η επιχειρηματολογία τους έρχεται σε άμεση αντίθεση με την πρακτική τους. Ποία είναι η αντίφαση;

Καλα ή κακα η ηγεσία της Φ.Ε. προσφέρει όπως είπαμε πολιτική υποστήριξη στην κυβέρνηση και τον πρόεδρο.

Η κυβέρνηση όμως είναι κυβέρνηση ενός συγκεκριμένου κόμματος και ο πρόεδρος ο αρχηγός-του και είναι απόλυτα φυσικό να εφαρμόζουν στην πράξη το πολιτικό πρόγραμμα του κόμματος το οποίο οπωσδήποτε στηρίζεται σε μια συγκεκριμένη κοσμοθεωρία. Δηλαδή στην ουσία η Φ.Ε. υποστηρίζει ένα πολιτικό κόμμα και την πολιτική-του.

Στο τέλος - τέλος η αντίδραση της ηγεσίας της Φ.Ε. στην προοπτική της παραταξιοποίησης του κινήματος έχει στο βάθος κομματικά ελατήρια. Ας μην παίζουμε λοιπόν με τις λέξεις.

Όπως είναι γνωστό την θέση της μη παραταξιοποίησης της ΦΕΑΤΙ υποστηρίζουν οι φοιτητές που είναι προσκείμενοι στην ΕΔΟΝ και την ΝΕΔΗΚ, γιά τον απλούστατο λόγο ότι αποτελούν την πλειοψηφία στο διοικητικό συμβούλιο.

Ένα τελευταίο επιχείρημα είναι ότι η παραταξιοποίηση θα διασπάσει τους φοιτητές ήδη όμως από την αρχή του χρόνου λειτουργεί μια παράταξη στο Α.Τ.Ι. η ΠΕΟΦ η οποία απαιτήσε στην Α' Γενική Συνέλευση ν' αναγνωριστεί και να δράσει στα πλαίσια της φοιτητικής Ενωσης. Ωστόσο αν και δεν

αναφέρεται σε κανένα σημείο του καταστατικού ότι απαγορεύεται η δημιουργία παρατάξεων μέσα στο Α.Τ.Ι., η Γενική Συνέλευση ζήτησε από τα μέλη της ΠΕΟΦ να εκφράζουν τις απόψεις τους σαν άτομα, που δεν έχουν καμμία σχέση με την ΠΕΟΦ.

Από την Γενική Συνέλευση και μετά η ηγεσία της ΦΕΑΤΙ περιορίστηκε στον αφορισμό της ΠΕΟΦ και δεν παρουσίασε κανένα ιδιαίτερο προβληματισμό πάνω στο θέμα της υπέρθεσης μιας παράταξης και μάλιστα «απαράνομη» μέσα στους κόλπους της. Ακολούθησε μια μωυπική πολιτική στην αντιμετώπιση αυτής της παράταξης που εκδίδει δικα της φυλλάδια και εφημερίδα, ασκεί κριτική και αντιπολιτεύεται την ΦΕΑΤΙ.

Η Φ.Ε. άφησε τους σπουδαστές απροστάτευτους από την μονολιθική πληροφόρηση της ΠΕΦ. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα αρκετοι φοιτητές μέσα στην κατάσταση σύγχυσης και αγνοίας που επικρατεί να οδηγηθούν στην μοναδική στο ΑΤΙ παράταξη, έχοντας για μοναδικό κίνητρο την έκφραση και δράση μέσα από μια οργανωμένη ομάδα. Επίσης εθελουφλει απέναντι στις επίσημες δηλώσεις της ΠΕΟΦ και αποφεύγει τις απαντήσεις αφήνοντας έτσι να δημιουργηθεί μια εσφαλμένη αντίληψη για την τάξη εργαζομένων στο ΑΤΙ.

Πιστεύουμε ότι αυτο το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο με την παραταξιοποίηση της ΦΕΑΤΙ. Με αυτο τον τρόπο θα εξασφαλίζεται η σφαιρική πληροφόρηση, ο δημοκρατικός διάλογος και η καλύτερη κινητοποίηση των φοιτητών. Θα είναι επίσης αποφασιστικό βήμα για την πολιτικοποίηση των φοιτητών μια και η εκλογή των αντιπροσώπων θα χάσει κάθε ίχνος συναισθηματισμού και θα γίνεται με βασικότερο κριτήριο την πολιτική κατεύθυνση και το πρόγραμμα δράσης των διαφόρων παρατάξεων.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Σε ομιλία του στο Παραλίμνι ο αρχηγός του ΔΗ.ΣΥ Γλαύκος Κληρίδης ανέμιση και πάλι τη σημαία του αντικομμουνισμού και της εθνικοφροσύνης απαιτώντας την εξουσία εκ μέρους της δεξιάς. Ο Γ.Γ του ΑΚΕΛ Εζεκίας Παπαϊωάννου αντέδρασε βίαια. Παραφράζοντας τη γνωστή φράση του Στάλιν «αν ο Χίτλερ δει τ' αυτι-του θα μπει στη Μόσχα» είπε πως ο Κληρίδης «θα πρέπει πρώτα να δει τ' αυτια του χωρίς καθρέφτη πριν μπορέσει να δει την εξουσία». Δυστυχώς για τον Κυπριακό λαο, τα πράγματα δεν είναι τόσο απλα. Μια σειρά απο επιτυχίες του ΔΗ.ΣΥ (όπως για παράδειγμα ο σύλλογος των δικηγόρων) δείχνουν αυτο που η Σ.Ε πρόβλεψε απο πολυ παλια: η αποτυχία της Κυβέρνησης Κυπριανου να χαράξει μια πειστική πορεία αγώνα και η αδυναμία της να λύση τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η μεγάλη πλειοψηφία του λαου οδηγει τις μάζες σε απογοήτευση. Μαζι με την κυβέρνηση η αριστερα θεωρείται συνυπεύθυνη για το αδιέξοδο και έτσι οι μάζες στρέφονται στη μόνη φαινομενικα εναλλακτική λύση, την αντιπολιτευση του Κληρίδη που δημαγωγεί υποκριτικά ενάντια σε μια πολιτική που σε τελευταία ανάλυση δεν διαφέρει πολυ απο τη δικη-του. Οι επιτυχίες του ΔΗ.ΣΥ τον εμφανίζουν σαν σοβαρο διεκδικητή της εξουσίας πράγμα που στρέφει προς το μέρος του όλα εκείνα τα στοιχεία που καιροσκοπικα υποστηρίζουν τους δυνατους. Η επιρροη του ΔΗΚΟ μειώνεται συνεχως με αποτέλεσμα να υπάρχει πραγματικός κίνδυνος μιας Συναγερμικής επικράτησης. Μια τέτοια εξέλιξη θα έχει δραματικά αποτελέσματα για την Κυπριακή αριστερα. Θα σημαίνει την χρεωκοπία ολόκληρης της μεταμακαριακής πολιτικής της. Η άνοδος του Κληρίδη στην εξουσία όμως δεν αντιμετωπίζεται με ημίμετρα και παραφράσεις του Στάλιν. Η Σ.Ε έχει επίμονα προβάλει τη μόνη λύση: ένα τολμηρο πρόγραμμα της αριστερας που να κινητοποιήσει τον λαο για την επιβολη των ριζικών μέτρων που θα σπάσουν το αδιέξοδο. Χωρίς αυτό σημαίνει πως αντικειμενικα δεχόμαστε τις δομες του συστήματος και κατα συνέπεια τη λογική του που οδηγει στην υποχώρηση, στη μείωση του βιωτικού επιπέδου των εργατων, στην υποταγη. Η εξουσία Κληρίδη αποτελεί υπαρκτο κίνδυνο - και πρέπει ν' αντιμετωπιστεί.

ΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕΚ — ΤΟΥΡΚ-ΣΕΝ

Πριν μερικές μόλις βδομάδες ο Ντεκτας απαγόρευσε τη συνάντηση ΠΕΟ - Ντεβ-ις. Αυτή τη βδομάδα πραγματοποιήθηκε στο Λήδρα Πάλας συνάντηση μεταξύ ΣΕΚ και Τουρκ-Σεν. Το γεγονός δεν είναι καθόλου τυχαίο. Στη πρώτη περίπτωση η συντηγία που αντιπροσωπεύει την τεράστια πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων εργαζομένων θα συναντιόταν με μια τουρκοκυπριακή Συντηγία που δεν είναι όργανο της κλίκα του Ντεκτας. Οποιοσδήποτε, έστω και περιορισμένες επαφές Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων αποτελούν θανάσιμο κίνδυνο για την διχοτόμηση. Στην περίπτωση των συναντήσεων ΣΕΚ και Τουρκ-Σεν τα πράγματα είναι διαφορετικά. Η ΣΕΚ μια συντηγία που δημιουργήθηκε με κύριο στόχο τη διάσπαση της εργατικής τάξης συναντήθηκε με την Τουρκ-Σεν, μια συντηγία που ελέγχεται απο τον Ντεκτας και τη κλίκα του. Τέτοιες συναντήσεις όχι μόνο είναι ακίνδυνες για την άρχουσα ταξη αλλά και την βοηθουν. Το ανακινωθεν που εξεδόθηκε είναι χαρακτηριστικό. Περιορίζεται σε ασάφειες και αποφάσεις για ενέργειες που δεν είναι παρα εντυπωσιακα μηδενικα. Η προσέγγιση και η συνεργασία των εργαζομένων των δύο κοινοτήτων δεν μπορεί να περάσει μέσα απο την ανοχη του Ντεκτας. Μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο μέσα απο τον αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Ενδέχεται να υπογραφει σύντομα στις Ενωμένες Πολιτείες, μετα απο τες έντονες προσπάθειες εκ μέρους των ΗΠΑ και την επιδεικτική επίσκεψη του Κάρτερ στην Αίγυπτο και στο Ισραηλ την περασμένη βδομάδα, χωριστη αιγυπτο-ισραηλινή συμφωνία για το μεσανατολικο. Πριν δυο βδομάδες οι ισραηλινο-αιγυπτιακες συνομιλίες με βάση τες προτάσεις των Αμερικάνων που δόθηκαν τον περασμένο Σεπτέμβρη στο Καμπ-Νταινβιντ βρίσκονταν σε αδιέξοδο. Σε μια περίοδο όπου τα συμφέροντα-τους θίγονται άμεσα στην περιοχή και η επιρροη τους βρίσκεται σε κίνδυνο εξαφάνισης, η Αμερική έβαλε κάθε προσπάθεια για να πείσει τα καθεστώτα Σαντάτ και Μπεκιν να υπογράψουν συμφωνίες που κτίζουν τα θεμέλια για μια δικη-της λύση του μεσανατολικου.

Πρώτο στάδιο η συμφιλίωση και η πολιτική ταύτιση των δύο αφτων καθεστώτων. Η πτώση της μοναρχίας στο Ιραν κυρίως, η κατάσταση στην Τουρκία, η σύρραξη της Βόρειας και της νότιας Υεμένης και οι ανακατατάξεις πολιτικών δυνάμεων στον Αραβικο κόσμο καθιστούν μια τέτοια συμφωνία Αιγύπτου -Ισραηλ υπέρτατης ανάγκης για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμο.

Η αιγυπτο-ισραηλινή συνθήκη που θα υπογραφει δεν εξασφαλίζει απλως την ουδετερότητα της Αιγύπτου στην αντιπαράθεση δυνάμεων στην Μ. Ανατολη. Αυτή η ουσία ισχύει τώρα απο το 1975 με τες συμφωνίες του Σινα. Η Αίγυπτος σήμερα κάτω απο το καθεστώς Σαντάτ κατατάσσεται ενεργα υπερ των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην περιοχή και αναλαμβάνει για λογαριασμό των ΗΠΑ και μαζί με το Ισραηλ το ρόλο του χωροφύλακα. Εξέτασης των προτεινόμενων συμφωνιών και των πρόσφατων Αμερικανικών διπλωματικών ενεργειών δείχνει πως η Αμερική μάλλον πάνω στην Ισραηλινή πλευρα εξάσκησε πίεση για παραχωρήσεις. Το Ισραηλ δέχεται να αποχωρήσει στα προ του 1967 σύνορα του, με την Αίγυπτο που εκτος απο την Λωρίδα της Γάζης είναι σχεδόν τα σύνορα των δύο χωρων κατα το τέλος του 1949. Αυτες οι παραχωρήσεις απο το Ισραηλ είναι σήμερα δυνατες γιατί πλέον η Αίγυπτος έπαψε να είναι εχθρική χώρα. Τα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα των καθεστώτων Σαντάτ και Μπεκιν συμπίπτουν και δένονται με αυτα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμου: Εικοσιπέντε δισεκατομμύρια δολάρια θα δοθουν υπο μορφή οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας στα επόμενα τρία χρόνια στην Αίγυπτο και στο Ισραηλ. Είναι και σχεδον σίγουρο πως βάσει των συμφωνιών, θα παραχωρούνται στον Αμερικάνικο στόλο στη Μεσόγειο διάφορες διευκολύνσεις σε Ισραηλικά λιμάνια και πως η Αίγυπτος θα επιτρέψει την εγκατάσταση Αμερικανικών αεροπορικών βάσεων στο Σινα.

Τι άλλα ακριβως προνοου οι συμφωνίες;

Οι συμφωνίες θέτουν συγκεκριμένα χρονικα πλαίσια, για την σταδιακήν αποχώρηση του

δύο περιοχες. Δηλαδή, στην ουσία δίνεται χρόνος στο Ισραηλ και στην Αίγυπτο για να δημιουργήσουν πολιτικά τοχήματα, σ' αυτες τις περιοχες που θα εξυπηρετουν τα συμφέροντα-τους όταν και εαν δοθει κάποια ανεξαρτησία.

Το αμερικάνικο σχέδιο για λύση του μεσανατολικου προχωρα προσεκτικά. Οι προσπάθειες του Κίσσινγκερ για την εξουδετέρωση πρώτα και μετα την ενσωμάτωση στο ιμπεριαλιστικό σύστημα της περιοχης, της Αιγύπτου, έχουν δώσει καρπο. Προχωρουν γρήγορα όμως τώρα οι προσπάθειες προς την διεύρυνση και ενδυνάμωση του ιμπεριαλιστικου κυκλώματος μετα απο την ήττα στο Ιραν. Επόμενος στόχος η δημιουργία ψευτοκρατιδίου στην Δυτική Όχθη και την Λωρίδα της Γάζας. Ταυτόχρονα συνεχίζεται η πολιτική και οικονομική διείσδυση στες χώρες και καθεστώτα

Ισραηλ απο τα κατεχόμενα Αιγυπτιακα εδάφη. Απο τες αρχες Απριλίου 1979 μέχρι τον Απρίλη του 1982 το Ισραηλ θα αποχωρήσει απο το Σινα μέχρι τα προ του 1967 σύνορα. Το όλο στρατιωτικό αμυντικό σύστημα, αεροπορικές και ναυτικές βάσεις θα εγκαταλειφθουν και θα δοθουν στην Αίγυπτο, όπως επίσης και όλες οι πετρελαιοπηγες σ' αυτα τα εδάφη (μόνο που η Αίγυπτος υπόσχεται να προμηθεύει το Ισραηλ σε τιμες αγορας, με πετρέλαιο). Αυτες είναι οι εδαφικές αλλαγες.

Για την Δυτική Όχθη του Ιορδάνη και την Λωρίδα της Γάζας. Οι συμφωνίες απλως δεσμεύουν τον Ισραηλ στο να αρχίσει αμέσως να εφαρμόζει στες περιοχες αυτες ένα πρόγραμμα αυτοδιοίκησης και ελεύθερης πολιτικής έκφρασης για τους Αραβες κατοίκους. Τον Απρίλη του 1985 θα παρουν τελικές αποφάσεις για αυτες τις

του Αραβικου κόσμου όπου προσφέρεται εδαφος για αυτο. Το μεσανατολικο πρόβλημα δεν είναι απλως πρόβλημα διαμάχης μεταξύ του Ισραηλ και άλλων Αραβικών χωρων. Είναι η εκδήλωση μιας σύγκρουσης συμφερόντων που υπάρχει μεταξύ του ιμπεριαλισμου και τους πληρεξουσίου -του και των προοδευτικών δυνάμεων του Αραβικου κόσμου που άξονα έχουν την Παλαιστινιακή Επανάσταση που γεννήθηκε μέσα απο τον αγώνα εναντίον της ιμπεριαλιστικής κατοχης και εισβολης. Λύση του μεσανατολικου για τες ΗΠΑ σημαίνει συντριψη της Παλαιστινιακής Επανάστασης και η κατάπιξη των προοδευτικών ρευμάτων του Αραβικου Κόσμου. Μια λύση που θα επιτρέπει την καλύτερη στρατιωτική και οικονομική εκμετάλλευση της περιοχης απο τον ιμπεριαλισμο και τους ντόπιους συμμάχους-τους.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Σ.Κ. ΕΔΕΚ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΛΗΣ

Τη Κυριακή 18 του Μάρτη η αίθουσα του Μιμόζα γεμάτη από εκατοντάδες σοσιαλιστές τραντάχτηκε από τον αγωνιστικό παλμο της εναρκτήριας συγκέντρωσης για το γιορτασμό των 10 χρόνων του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ.

Για μέρες πριν τα στελέχη της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ κάλυψαν ολόκληρη την Κύπρο με αφίσσιες και πανω για την επέτειο συμβάλλοντας ουσιαστικά στην επιτυχία της συγκέντρωσης.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ Η ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ανοίγοντας την εκδήλωση ο Γ.Γ. του κόμματος συν. Τάκης Χατζηδημητρίου κάλεσε σε μονόλεπτη σιγή στη μνήμη των νεκρών αγωνιστών της ΕΔΕΚ και της ΕΔΕΝ, τονίζοντας ότι η πορεία του κόμματος-μας οριοθετείται από το Κόκο Φωτίου και το Δώρο Λοϊζου. Συνεχίζοντας ο Γ.Γ. είπε μεταξύ άλλων:-

«Δεν ήταν εύκολο το

έργο των πρώτων μελών της ΕΔΕΚ, αντιμετώπισαν πολεμική, αντιμετώπισαν φασισμό αντιμετώπισαν άφοβα την βία και τη τρομοκρατία.

Η Νέα γενία μπήκε στες γραμμές της ΕΔΕΚ και αυτή είναι η δύναμη και η ελπίδα του κόμματος με όλα τα παλιά μέλη και με τη νεολαία που πικνώνει τις τάξεις της».

Τελειώνοντας ο συν. Γ.Γ. είπε:

«Θα πρέπει να αλλάξουμε αυτή τη κοινωνία η οποία παρακολουθεί με απάθεια το δράμα του τόπου. Είμαστε η δύναμη της αλλαγής, είμαστε η ελπίδα τούτου του τόπου.

Πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας μέχρις ότου εγκατασταθεί η λευτερία και ο σοσιαλισμός σ' αυτό το τόπο.»

ΧΑΡΑΞΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Στη συνέχεια ο Ε. Γ. της ΕΔΕΚ Λευκωσίας σ' ένα σύντομο χαιρετισμό του τόνισε:

«Η ΕΔΕΚ υπήρξε πάντα η πρωτοπορεία, η ΕΔΕΚ γέννημα και θρεφτάρι αυτού του λαού δεν πρόκειται να τον προδώσει ποτέ.

Θα αγωνιζόμαστε πάντα για τα ιδανικά της ελευθερίας και του σοσιαλισμού». Για την επαρχία Λεμεσου χαιρέτησε τη συγκέντρωση ο Επαρχιακός Γραμματέας συν. Πατριχίος Παύλου ο οποίος είπε

μεταξύ άλλων.

«Πριν 10 χρόνια οι ιστορικές συνθήκες έκαμαν αναγκαία την ίδρυση της ΕΔΕΚ.

Η Κύπρος χρειαζόταν τότε άμεσα ένα δυναμικό εκφραστή της λαϊκής θέλησης για αντίσταση στα σχέδια της Ελληνικής χούντας που ξεκάθαρα διαδραμάτιζε ρόλο πληρεξουσίου των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Σ' όλη τη περίοδο μέχρι το πραξικόπημα η ΕΔΕΚ αποτέλεσε το πιο αξιόλογο φορέα αντιδικτατορικής πά-

λης και στις 15 του Ιούλη το 74 ήταν ουσιαστικά η μόνη οργάνωση που με όλες τις ελλείψεις και αδυναμίες της βρέθηκε ψυχολογικά και πρακτικά έτοιμη για να αντισταθεί στο πραξικόπημα.

Η αντίσταση του κόμματος ενάντια στη φασιστική επίθεση, ακόμα περισσότερο η ανένδοτη αντιπαράθεση του με τη δεξιά μεταπραξικοπηματική κυβέρνηση καταξίωσαν την ΕΔΕΚ στη λαϊκή συνείδηση, έκαμαν σημαντική μερίδα της εργατικής τάξης

να εναποθέσει τις ελπίδες της σ' αυτή και αύξησαν την επιρροή και το ρόλο της στα κυπριακά πολιτικά πράγματα.

Αν συναγωνιστές η Κύπρος πριν 10 χρόνια χρειαζόταν το πατριωτικό δημοκρατικό κίνημα της ΕΔΕΚ σήμερα ο Κυπριακός Λαός έχει απόλυτη ανάγκη από ένα πρωτοπόρο σοσιαλιστικό κόμμα που να δώσει προοπτικές στο αγώνα του για Λευτε-

ρια και σοσιαλισμό.

Φαίνεται συναγωνιστές πως τούτη είναι η ιστορική ώρα της ΕΔΕΚ η μόνη ελπίδα σωτηρίας της Κύπρου βρίσκεται στη ανάλυση της πρωτοβουλίας από τις προοδευτικές δυνάμεις για χάραξη και προώθηση επαναστατικής γραμμής αγώνα που φέρνει στο ίδιο χαράκιμα την εργατική τάξη που βρίσκεται και στις δυο πλευρές της γραμμής του Αττίλα.

ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Γιαννάκης Ομήρου Επαρχιακός Γραμματέας ΕΔΕΚ Πάφου.

Ο συν. Ε.Γ. μετάφερε το συντροφικό χαιρετισμό της επαρχίας Πάφου στη αγωνιστική συγκέντρωση για τα 10 χρόνια του κόμματος. Μεταξύ άλλων είπε:

«Το να είναι κανείς ΕΔΕΚΙΤΗΣ αποτελεί τιμητικό χρέος και αποστολή ενός πρωτοπόρου πατριώτη αγωνιστή στη πορεία μας για Λευτερία και κοινωνική αλλαγή».

Αναφερόμενος στο πραξικό-

πημα και το μεταπραξικόπημα τόνισε:

«Σε εκείνες τις κρίσιμες ώρες που άλλοι σιωπούσαν σε μια δήθεν πολιτική της λογικής και της μετριοπάθειας η ΕΔΕΚ είχε γίνει το ξυπητήρι της συνείδησης του λαού, η πιο αποφασιστική δύναμη προστασίας της εθνικής μας αξιοπρέπειας».

Έχει γίνει πια πεποίθηση στα πλατεια λαϊκά στρώματα πως το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ είναι εκείνο που μπορεί να βγάλει τόπο από τα αδιέξοδα και να χαράξει με τόλμη τη σωστή αγωνιστική πορεία».

Η ΕΔΕΚ ΕΔΩΣΕ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ

Από τη επαρχία Λάρνακας χαιρέτισε τη συγκέντρωση ο συν. Ε.Γ. Κρίτωνας Γεωργιάδης που είπε μεταξύ άλλων:

«Μια τέτοια μέρα εμείς οι ΕΔΕΚΙΤΕΣ νιώθουμε τη βαθειά περηφάνεια του ανθρώπου που το κόμμα του

έκαμε τις διακηρύξεις βίωμα και τρόπο ζωής που το κόμμα του στάθηκε στη πρωτοπορεία των αγώνων αυτού του λαού σημάδεψε με τη πορεία του τη ιστορική περίοδο των τελευταίων 10ετίας έδωσε την αγωνιστική διέξοδο για δυναμική αντιμετώπιση των λαϊκών προβλημάτων».

Η ΕΔΕΚ ΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ

Ο συν. Δώρος Θεοδώρου Ε. Γ. Αμμοχώστου απεφθήνοντας χαιρετισμό στη συγκέντρωση είπε:-

«10 χρόνια μετά την ίδρυση του κόμματος μας αναλογιζόμενοι το παρελθόν αισθανόμαστε περηφάνεια. Σταθήκαμε στο μέτρο των δυνάμεων μας συνεπείς στες διακηρυγμένες αρχές και στη

ιδεολογία μας».

Πρέπει να αντιπαραθέσουμε είτε στο ιμπεριαλισμό και στη ντόπια οικονομική ολιγαρχία μια οργάνωση που θα έχει σαν πρώτο στόχο να πάρει ο λαός τις τύχες του στα ίδια του τα χέρια για να ακουλουθησει ο τόπος και ο αγώνας του Λαού μας τη μόνη σωστή πορεία προς τη Λευτερία και το Σοσιαλισμό.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Στη ομιλία του προς την συγκέντρωση ο πρόεδρος του σοσιαλιστικού κόμματος Κύπρου (ΕΔΕΚ) ανέφερε μεταξύ άλλων.

«10 χρόνια αγώνων 10 χρόνια δοκιμασίας απέδειξαν όχι μόνο σε μας απέδειξαν στο κάθε Κύπριο ακόμα και στους

εχθρούς της ΕΔΕΚ πως αν θα υπάρξει σωτηρία αν θα υπάρξει διέξοδο από το σημερινό αδιέξοδο αυτό το διέξοδο βρήσκειται στα δικά μας τα χέρια και είμαστε αποφασισμένοι να διαδραματίσουμε αυτό το ρόλο, είμαστε αποφασισμένοι να πάρουμε τη τύχη του λαού στα

ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

χέρια μας είμαστε αποφασισμένοι να διεκδικήσουμε και να νικήσουμε».

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ ανέλυσε εκτεταμένα την ιστορική περίοδο από την ίδρυση της ΕΔΕΚ και τους αγώνες της μέχρι το πραξικόπημα και το μεταπραξικόπημα και τόνισε πως

«Ο φασισμός και η βία δεν αντιμετωπίζονται ούτε με ψηφίσματα ούτε με πλακατά ούτε με συνθήματα, ο φασισμός αντιμετωπίζεται με το αντιφασισμό και η βία με την ενοπλη αντίσταση του λαού»...

Αναφερόμενος στη πιθανότητα νέας κρίσης τόνισε:

«...Αν υπάρξει προδοσία θα είμαστε συνυπεύθυνοι γιατί σήμερα έχουμε τη δύναμη να σταματήσουμε κάθε πορεία προς την παράδοση και είναι

Τουρκοκυπρίους δεν εννοούμε συνεργασία με το Ντεκτας αλλά με τες εργαζόμενες μάζες.

Καθημερινά ακούονται φωνές επίκρισης και απόγωσης από μετριοπαθείς Τουρκοκύπριους που απερίφραστα δηλώνουν πως η σωβινιστική τοποθέτηση του Ντεκτας αποτελεί βασικό εμπόδιο για ουσιαστικό διακοινοτικό διάλογο. Η στάση του Ντεκτας ερμηνεύεται από το γεγονός ότι είναι εκπρόσωπος μιας μικρής πολιτικοοικονομικής ολιγαρχίας που εκμεταλλεύεται στυγνά και μονοπωλιακά την Τουρκοκυπριακή κοινότητα και που έχει κάθε λόγο να παρεμποδίσει την συνεργασία και ανάμιξη των κοινοτήτων.

Συνεχίζοντας ο συν. Πρόεδρος τόνισε:

Η ομιλία του Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΕΜΑ ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες,

Υστερα από 10 χρόνια σκληρής και επίμονης πάλης, ύστερα από 10 χρόνια ανένδοτου αγώνα ενάντια στον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και την ντόπια άρχουσα τάξη, μπορούμε περήφανα να πούμε πως το κόμμα-μας και όλοι οι αγωνιστές που είναι συσπειρωμένοι γύρω του αποτελούν την μοναδική διεξόδο, την μοναδική υπαλλακτική λύση για τον λαό και τον τόπο.

Μέσα στα 10 χρόνια που πέρασαν από την ίδρυση του κόμματος-μας όλα τα σημαντικά γεγονότα που έγραψαν την ιστορία του τόπου φέρουν την σφραγίδα της ΕΔΕΚ, την υψωμένη γροθιά, το σύμβολο της ασυμβίβαστης πάλης, το σύμβολο της δύναμης των καταπιεσμένων, το σύμβολο της απόφασης για αγώνα μέχρι την νίκη.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες

Ανα τα χρόνια που πέρασαν ήταν αποφασιστικής σημασίας για την πάλη του λαού και του κόμματος, τα χρόνια που έρχονται εγκυμονούν γεγονότα ακόμα πιο σημαντικά, που ξεπερνούν σε σπουδαιότητα όλα τα προηγούμενα. Γιατί αν στα χρόνια που πέρασαν ο λαός και οι εργαζόμενοι προσπαθούσα να τοποθετήσουν μια ισχυρή αμυντική γραμμή ενάντια στις σκληρές επιθέσεις του ιμπεριαλισμού και της ντόπιας κυριαρχής τάξης, σήμερα θα πρέπει να περάσουν στην επίθεση και μαζί με τους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους και αγωνιστές να δημιουργήσουν ένα πανίσχυρο μέτωπο πάλης με κύριο στόχο την απελευθέρωση του νησιού και την απαλλαγή του από κάθε ξένη εξάρτηση ή καταπίεση και από κάθε εσωτερική εκμετάλλευση.

Η κυπριακή αστική τάξη έχει αποδείξει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι έχει εξαντλήσει όλα τα περιθώρια προοδευτικού χαρακτήρα και ότι είναι ανίκανη να ηγηθεί οποιαδήποτε αγώνα για την απελευθέρωση του τόπου. Έχει αποδείξει ότι είναι έτοιμη να συμβιβαστεί με τους ιμπεριαλιστές φτάνει να κατοχυρώσει τα συμφέροντά της και να εξασφαλίσει την συνείδηση της εκμετάλλευσης ενός μεγάλου μέρους του νησιού. Πέρα από αυτό με την σωβινιστική της πολιτική έχει αποξενώσει από τον αγώνα τις Τουρκοκυπριακές μάζες και έχει αναπτύξει την

καχυποψία ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους και τους Ελληνοκύπριους.

Αν μέχρι σήμερα δεν έχει έρθει σε άμεση συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές είναι γιατί βρίσκεται κάτω από την ισχυρή πίεση των μαζών και των προσφύγων και γιατί σκοντάφτει στην βουλημία της τούρκικης άρχουσας τάξης. Το κυπριακό πρόβλημα έχει μετατραπεί για τους αστούς σε θέμα ποσοστών και αριθμών και τα εδάφη-μας έχουν βγει στο ξεπυθύλημα και αποτελούν θέμα για παζάρεμα. Πόσο θα πάρουμε εμείς και πόσο θα πάρουν οι Τούρκοι. Τόσο το Αμερικάνικο σχέδιο, όσο και η φόρμουλα Βάλντχαϊμ στηρίζονται σ' αυτή την βάση. Τη βάση του παζαρέματος.

Μα όχι συναγωνιστές, εμείς δεν έχουμε τίποτε να πουλήσουμε και οι Τουρκοκύπριοι σύντροφοι δεν έχουν τίποτα να αγοράσουν. Εμείς έχουμε να κερδίσουμε μια Κύπρο ολόκληρη και ένα κόσμο ολόκληρο. Εμείς έχουμε μόνο τα δυο-μας χέρια που ξέρουν να κρατούν καλά από την μια το όπλο και από την άλλη τα εργαλεία της δουλείας. Για μας και για τους Τουρκοκύπριους αγωνιστές μοναδική προοπτική είναι η απελευθέρωση γιατί δεν μάθαμε ποτέ να γονατίζουμε σε κανένα αφέντη.

Την ίδια στιγμή η οικονομική ολιγαρχία έχει εγκαταστήσει στο εσωτερικό ένα σκληρό εκμεταλλευτικό καθεστώς και με πρόσχημα την «ασότητα» και το «εθνικό θέμα» απομυζα τον ιδρώτα του εργάτη και του φτωχού πρόσφυγα και αγρότη ενώ παράλληλα προσπαθεί να δικαιολογήσει την οικονομική κρίση ρίχνοντας τις ευθύνες στους εργαζόμενους γιατί αντιδρούν στην εκμετάλλευση και ζητούν ανεβασμα του βιωτικού-τους επιπέδου. Ζητά θυσιές η οικονομική ολιγαρχία από τους εργαζόμενους, την ίδια στιγμή που εκείνη δεν είναι διατεθειμένη να κάνει την παραμικρή παραχώρηση. Και επιμένει ότι οι εργαζόμενοι προσπαθούν να οξύνουν τις ταξικές αντιθέσεις και να κτυπήσουν το λεγόμενο καθεστώς της «ταξικής συνεργασίας».

Μα οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται ανεξάρτητα από τις προσδοκίες οποιονδήποτε, οξύνονται αντικειμενικά, γιατί οι ταξικές αντιθέσεις είναι συνέπεια του σημερινού εκμεταλλευτικού συστή-

ματος. Αν λοιπόν οι εργαζόμενοι σήμερα αντιδρούν είναι γιατί βλέπουν να πέφτει μερα με την μέρα το βιωτικό τους επίπεδο. Γιατί δεν μπορούν να επιβιώσουν πια σ' αυτό τον τόπο και αναγκάζονται να πάρουν τον δρόμο της ξενитίας και της μετανάστευσης στις αραβικές χώρες και στις χώρες της αναπτυσσόμενης καπιταλιστικής δύσης για να μπορέσουν να ζήσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές-τους.

Το λεγόμενο «οικονομικό θαύμα» έχει αποδειχτεί μια μεγάλη απάτη. Η ίδια η κυβέρνηση που αποτελεί τον εκφραστή αυτής της πολιτικής παραδέχεται σήμερα ότι το θαύμα δεν ήταν και τόσο θαύμα, κι ότι χρειάζονται μέτρα λιτότητας, και επιπρόσθετοι φόροι και οικονομικές θυσιές για να μπορέσει να επιβιώσει το σύστημα.

Εμείς απορρίπτουμε και τα μέτρα λιτότητας και τους φόρους και το σύστημα. Εμείς ζητούμε αντικατάσταση αυτού του συστήματος και θα αγωνιστούμε γι' αυτή την αντικατάσταση.

Συναγωνιστές,

Στα χρόνια που πέρασαν μάθαμε να αγωνιζόμαστε, ζυμωθήκαμε στο καμίνι της πάλης, γνωρίσαμε την δύναμή-μας και μετρήσαμε τις ικανότητές-μας. Στα χρόνια που πέρασαν μάθαμε τα τραγούδια της αντίστασης, στα χρόνια που έρχονται θα τραγουδήσουμε τα τραγούδια της νίκης.

Ας κάνουμε πέρα τους ξοφλημένους και τους ξωμάχους το βάρος του αγώνα βρίσκεται στους δοκιμασμένους ώμους των εργατών των αγροτών και των προσφύγων, αυτών που ξέρουν να αγωνίζονται και να νικούν.

Τα δέκα 10 χρόνια της ΕΔΕΚ αποτελούν την εγγύηση γι' αυτό τον αγώνα, γιατί σήμερα μόνο η ΕΔΕΚ μπορεί και είναι σε θέση να ηγηθεί αυτού του κινήματος που μεγαλώνει μερα με την μέρα και απειλεί να σαρώσει τα κάστρα των αστών και του Ιμπεριαλισμού.

Η δύναμη θέλει δύναμη και μες στηριζόμαστε στην ακατάλυτη δύναμη των εργατών και των καταπιεσμένων.

— Η ΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ.

— ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΔΕΚ

— ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

δική μας ευθύνη οργανωμένα συστηματικά κινητοποιούνται καθημερινά το λαό να σταθούμε όχι μονάχα η πρωτοπορεία για να παρεμποδίσουμε κάθε ανεπιθύμητη λύση αλλά η πρωτοπορεία για να ανοίξουμε θετικά και ανεπίστρεπτα το δρόμο προς την λευτεριά, όπως εμείς την θέλουμε όπως εμείς την διακηρύττουμε».

Αναλύοντας τες σημερινές συνθήκες ο πρόεδρος του κόμματος Δρ. Βάσος Λυσσαρίδης είπε:-

«Είναι σαφές πως ο διάλογος όπως διεξάγεται σήμερα είναι διάλογος ανάμεσα στους ελληνοκύπριους και την Άγκυρα με τον Ντεκτας στον ρόλο ενός γκαου λάιτερ, που στηρίζεται στην δύναμη των κατοχικών στρατευμάτων και των εποίκων και που εκπροσωπεί τα συμφέροντα και τη θέληση των Τουρκοκυπριακών μαζών. Η ΕΔΕΚ πρώτη διακήρυξε την πίστη της σ' ένα κοινό αντικατοχικό αντι-ιμπεριαλιστικό λαϊκό μέτωπο με τους Τουρκοκύπριους. Όταν λέμε συνεργασία με τους

«Κανέναν αγώνα δεν μπορεί να διεξαχθεί, αν δεν δημιουργηθεί το σωστό κλίμα και αν δεν εμπλακεί το σύνολο του λαού όχι μόνο για την διεξαγωγή αυτού του αγώνα αλλά και για τον χειρισμό-του και για την λήψη αποφάσεων που θα δεσμεύουν οριστικά το μέλλον-του.

Το ίδιο ισχύει για την στράτευση των πόρων και την ανάγκη ριζικών κοινωνικοοικονομικών αλλαγών»

Τελειώνοντας ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ είπε:

«Σήμερα ο Κυπριακός λαός προσβλέπει προς την ΕΔΕΚ σαν την ουσιαστική δύναμη αλλαγής, σαν το φορέα της πάλης για σπάσιμο του αδιεξόδου, σαν την ελπίδα για πραχτικό αμετάθετο αγώνα για λευτεριά».

Η ΕΔΕΚ θα συνεχίσει αυτή τη προεία ως τη νίκη, ως τη δικαίωση».

Η συγκέντρωση για τα 10 χρόνια του Σ.Κ. ΕΔΕΚ έκλεισε με το χροιάδραμα «Η πάλη του λαού για λευτεριά» από την Λαϊκή Σκηνή.

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Στο ελληνικό αλλά και στον κυπριακό τύπο δόθηκε μεγάλη δημοσιότητα στην πρόσφατη επίσκεψη του πρωθυπουργού της Ελλάδας στα Βαλκάνια. Πριν από λίγο καιρό ο κ. Καραμανλής είχε επισκεφθεί τη Βουλγαρία ενώ στην πιο πρόσφατη φάση της προσπάθειας για βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των Βαλκανικών χωρών επισκέφθηκε τη Γιουγκοσλαβία και τη Ρουμανία. Το δεύτερο ταξίδι του κ. Καραμανλή στις δυο τελευταίες χώρες παρουσιάζει κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω της ουδετερότητας της μιας και της ειδικής σχέσης της δεύτερης με τη Σοβιετική Ένωση.

Η πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης για βελτίωση των σχέσεων ανάμεσα στις βαλκανικές χώρες είναι σχετικά νέα. Στο παρελθόν ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα, ο ψυχρός πόλεμος ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Σοβιετική Ένωση φυσιολογικά καθυστέρησαν την ανάπτυξη τέτοιων σχέσεων. Στη συνέχεια — κι όταν ακόμα η Σοβιετική Ένωση διακήρυξε την πολιτική της ειρηνικής συνύπαρξης-η Ελλάδα δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει καλές σχέσεις με τους βόρειους γείτονες της γιατί στην εξουσία βρίσκονταν ακροδεξιές ή φασιστικές κυβερνήσεις με αποκορύφωμα τη χουντική διακυβέρνηση του 1967-74. Για χρόνια η άρχουσα τάξη της Ελλάδας προπαγάνδιζε για τον κίνδυνο από το βορρά, για τον κομμουνιστικό κίνδυνο κ.τ.λ. Τα συνθήματα τούτα σιγά σιγά εγκαταλείπονται. Πρώτο γιατί δεν γίνονται πιστευτά από κανένα σημαντικό τμήμα του ελληνικού πληθυσμού και δεύτερο γιατί το επίπεδο ανάπτυξης των διαφόρων χωρών ευνοεί τώρα την ανάπτυξη του εμπορίου και κάποια οικονομική συνεργασία. Από την άλλη μεθόριακες διαφορές του παρελθόντος φαίνεται να έχουν σβήσει εντελώς.

Ο καθοριστικός, όμως, παράγοντας που ευνοεί την ανάπτυξη τέτοιων σχέσεων είναι οι διεθνείς εξελίξεις και η πολιτική της ειρηνικής συνύπαρξης. Και είναι μέσα σε τούτα τα πλαίσια που τοποθετείται η ελληνοβουλγαρική προσέγγιση. Στη περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας και της Ρουμανίας η ανάπτυξη σχέσεων αποχτά ένα δυναμικά πιο ενδιαφέρον περιεχόμενο.

Η Γιουγκοσλαβία, όπως είναι γνωστό, έχει αποδεσμευτεί πλήρως από τη Σοβιετική Ένωση και ακολουθεί μια ουσιαστικά αδέσμευτη πολιτική. Οι λόγοι για την Γιουγκοσλαβική αποδέσμευση δεν μας αφορούν σε τούτο το σημείωμα. Είναι όμως, αναγκαίο από Γιουγκοσλαβικής πλευράς λόγω της αποδέσμευσης τούτης να δοθεί μια πολυμέρεια στην Γιουγκοσλαβική εξωτερική πολιτική, γιατί κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο για την προώθηση της ανεξαρτησίας της χώρας, αλλά και για

την οικονομική της βιωσιμότητα. Η Γιουγκοσλαβία έχει μέσα σε τούτα τα πλαίσια αναπτύξει αρκετά σημαντικές σχέσεις στον οικονομικό τομέα με τη Δύση. Και είναι ακόμα πιο φυσικό να επιδιώξει ανάπτυξη των σχέσεων με την Ελλάδα η οποία είναι γειτονική χώρα.

Η περίπτωση της Ρουμανίας είναι περισσότερο πολύπλοκη. Ο Τσαουσέσκου επιδιώκει την όσο το δυνατό περισσότερη ανεξαρτητοποίηση από τη Σοβιετική Ένωση μέσα στα πλαίσια που του επιτρέπει διαμόρφωση των «σφαιρών επιρροής» στην Ευρώπη και στο βαθμό εκείνο που δεν θα θέτει σε κίνδυνο τη διατήρηση του κοινωτικού συστήματος της χώρας. Στην προσπάθεια για την προώθηση τούτης της πολιτικής η Ρουμανική κυβέρνηση όπως και η Γιουγκοσλαβία, επιδιώκει σχέσεις με την Κίνα, διάφορες δυτικές χώρες όπως είναι η Δυτική Γερμανία με την οποία διατηρεί αρκετά αναπτυγμένες οικονομικές σχέσεις, ενώ μείωσε το ρόλο της στο Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Η Ρουμανική πολιτική για ανεξαρτητοποίηση δεν είναι νέα (Αρκεί να αναφερθεί πως η Ρουμανία ήταν η μόνη χώρα του Συμφώνου της Βαρσοβίας που δεν συμμετέχε στην εισβολή στη Τσεχοσλοβακία το 1968). Τούτο γίνεται ξεκάθαρα και από τις δηλώσεις του Τσαουσέσκου σε σχέση με την επίσκεψη Καραμανλή στο Βουκουρέστι: «Η συνεργασία επιθυμούμε να αναπτύσσεται τόσο στο διμερές όσο και στο πολυμερές κλίμα, το οποίο να οδηγεί στην οικονομική και στην πολιτιστική ανάπτυξη κάθε χώρας, κάθε βαλκανικού λαού. Όπως είπα και στον κύριο Καραμανλή, κατά τις συνομιλίες μας, η Ρουμανία είναι εναντίον των συνασπισμών που μπορούν να καταπνίξουν την ανεξαρτησία των χωρών που μετέχουν σ' αυτούς»... Γι' αυτό θεωρούμε ότι οι βαλκανικές χώρες πρέπει να συμπράξουν ώστε να αναπτύξουν το επίπεδο της συνεργασίας τους και να παύσουν να γίνονται όργανα ξένων δυνάμεων».

Τα πιο πάνω φυσικά ήταν ίσως και μια έμμεση αναφορά στην Ελλάδα. Η Ρουμανική και Γιουγκοσλα-

βική ηγεσία δεν μπορούν, όμως, να έχουν ψευδεσθήσεις για την φύση της Ελληνικής Κυβέρνησης. Γνωρίζουν την εξάρτηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής από τις ΗΠΑ.

Και στο παρόν στάδιο τουλάχιστο η ελληνική εξωτερική πολιτική στα Βαλκάνια είναι υπό την έγκριση των ΗΠΑ. Γιατί η ανάπτυξη καλών σχέσεων κυρίως με την Γιουγκοσλαβία και τη Ρουμανία (και πιθανόν με την Αλβανία τέτοιες προσπάθειες έγιναν και γίνονται) ευνοούν τη διαφοροποίηση της υφιστάμενης πολιτικής επιρροής στα Βαλκάνια.

απο την 1η σελίδα

σύστημα που αδυνατεί να χρησιμοποιήσει τον κάθε ένα στο μέγιστο των ικανότητων του και είναι υποχρεωμένο να περιωρίζει αυτές τις ικανότητες είναι φανερό πως είναι ένα χρεωκοπημένο σύστημα.

5. Αυτή την στιγμή υπάρχει μια νέα υπόσχεση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ότι την ερχόμενη βδομάδα το Υπουργικό συμβούλιο θα πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις πάνω στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σπουδαστές. Εν τω μεταξύ η Φοιτητική Ένωση του Α.Τ.Ι. έχει ανακοινώσει μια σειρά από εκδηλώσεις διαμαρτυρίας με τις οποίες ζητούν άμεση λύση στα αιτήματα-τους.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσπάθεια από την κυβέρνηση να ανασταλούν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας με μια προεδρική υπόσχεση. Αυτή την φορά όμως ο κόμπος έφτασε στο κτένι και οι υποσχέσεις δεν γίνονται καθόλου πιστευτές.

6. Οι Κύπριοι σπουδαστές δεν έχουν ν' αντιμετωπίσουν μόνο την κυβέρνηση αλλά ένα ολόκληρο σύστημα, το οποίο είναι τοποθετημένο εχθρικά. Η κυβέρνηση είναι περισσότερο ευαίσθητη στις πιέσεις του συστήματος παρά σε ισχνές διαμαρτυρίες από την πλευρά των σπουδαστών. Έτσι οποιαδήποτε αναστολή στον αγώνα- τους είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει σε μια νέα αποτυχία παρα στην δικαίωση.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ. θα κάμει ότι μπορεί για να βοηθήσει τον αγώνα των φοιτητών του ΑΤΙ. Ταυτόχρονα δεν διατηρεί αυταπάτες για το τί μπορεί να προσφέρει το σύστημα. Μόνο μέσα από ριζικές αλλαγές μπορεί να βρεθεί μόνιμη λύση στα προβλήματα των φοιτητών.

ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΙ ΚΑΤΑΣΤ/ΑΡΧΕΣ

Οι καταστηματαρχές Λευκωσίας κατήλθαν χτες σε μονοήμερη απεργία για να απαιτήσουν λύση στα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Η κάθοδος σε απεργία αποφασίστηκε από την ΠΟΒΕΚ και επικυρώθηκε από συγκέντρωση των καταστηματαρχών Λευκωσίας που έγινε την περασμένη Δευτέρα.

Την μονοήμερη απεργία υποστήριξαν οι χονδρέμποροι των Δημοτικών αγορών και ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Κομμωτών οι οποίοι και έκλεισαν χτες τα καταστήματα- τους.

Η συγκέντρωση της Δευτέρας ενέκρινε επίσης ψηφίσματα προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον πρόεδρο της βουλής.

Όπως είναι γνωστό οι καταστηματαρχές ζητούν:

* Άμεσο τερματισμό των εξώσεων.

* Άμεση προσωρινή παγοποίηση των ενοικίων.

* Βελτίωση και επέκταση του ενοικιοστασίου για να προστατευθούν όλοι οι ενοικιαστές παλιοί και νέοι.

Η Σ.Ε. υποστηρίζει τα αιτήματα των καταστηματαρχών Λευκωσίας και θεωρεί απαραίτητη την κλιμάκωση του αγώνα για την υλοποίησή τους.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

«Ο άνθρωπος που αν δεν κινεί τον εαυτό του να γίνουν τα πράγματα λάτρη»

εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περιπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ